

«Πατερούλη μου αρχίζει το Τριώδιο»

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Μου είπε ένας γέροντας Ιερέας:

Πατερούλη μου, αρχίζει το Τριώδιο. Τι μπορούμε να πούμε γι' αυτή την περίοδο;

(Ο γέροντας είναι απλοϊκός δεν έχει σπουδάσει την θεολογία των Πανεπιστημίων αλλά την θεολογία της προσευχής όπως αναφέρει και ο ίδιος)

– Παιδί μου, το λέει η λέξη Τριώδιο... Δηλαδή εμείς οι αμαρτωλοί εάν έχουμε τρία πάθη να πολεμήσουμε να τα κάνουμε δύο... Αυτό είναι το Τριώδιο... Η πάταξη των παθών μας, η μείωση των αδυναμιών μας... Με λίγα λόγια να διώξουμε τα κουσούρια που έχουμε... Όλα δεν θα τα καταφέρουμε αλλά έστω και ένα να διώξουμε ο Θεός ευαρεστείται... Πρέπει να προσέξουμε όμως, μην κάτσουμε και τα

κουκουλώσουμε όπως κάνουν οι γυναίκες όταν βάφονται ή και οι άνδρες που και αυτοί σήμερα καλλωπίζονται περισσότερο έχω την εντύπωση, δηλαδή επιφανειακά... Θέλει ξερίζωμα από την ρίζα το πάθος, πρέπει να σκάψεις βαθιά στην ψυχή ώστε να βρεις από πού ξεκινάει και έπειτα να το ξεριζώσεις ολόκληρο.. Γι' αυτό θέλει χρόνο, προσευχή, νηστεία, εξομολόγηση, μετάνοια και κουβέντα... Να κουβεντιάσουμε συνέχεια με Τον Θεό, με Τον Χριστό, την Παναγία μας και τους Αγίους μας... Να κουβεντιάσουμε με τον πνευματικό μας, με το κομποσχοίνι μας, να μην μένουμε μόνοι στον αγώνα μας... Να ζητάμε εξ ύψους βοήθεια και επί γης συνεργασία....Να μην μένουμε στην επιφάνεια... βλέπεις τους αγρούς κάθε χρόνο τους οργώνουμε και ρίχνουμε φάρμακα για τα χόρτα δεν το κάνουμε μια φορά και τέλος... Κάθε φορά ανακατεύουμε τον αγρό, την ψυχή, ώστε να ξεριζώνονται τα πάθη και έρχεται το φάρμακο της προσευχής και της εξομολόγησης και τα κατακαίει, αλλά και πάλι συνεχίζουμε με την μετάνοια και την Θεία Κοινωνία, ούτε εκεί όμως σταματάμε συνεχίζουμε με τις πράξεις μας με την μελέτη μας...Τα πάθη ξεφυτρώνουν όταν μένεις ανενεργός και τεμπέλης... Θέλει ταπείνωση, θέλει να πονέσεις το θέλημά σου, τον εαυτό σου κυνηγάς, δεν κυνηγάς το άνδρα σου, την γυναίκα σου και το παιδί σου, το ζιζάνιο του Εγώ παλεύεις...

Άμα μάθει ο άνθρωπος τι τεράστια δύναμη του έχει κρύψει ο Θεός μέσα στην ψυχή θα φύγει η θάλασσα να πάει στο βουνό και το βουνό στην θάλασσα... Αυτή την νίκη περιμένει ο Θεός από τα παιδιά Του...Να νικήσουμε το Εγώ μας όπως το νίκησε και ο Χριστός το βράδυ πριν τα Πάθη Του στην Γεσθημανή ή στο Σαραντάριο Όρος... Δεν πόνεσε ο Χριστός ως άνθρωπος νομίζεις; Δεν έκλαψε; Δεν δάκρυσε; Για ποιόν; Για εμένα, για εσένα για αυτούς που αγαπάει... Η Αγάπη Του για εμάς προκάλεσε αυτά τα πράγματα στον Κύριο μας... Όποιος αγαπά ξέρει να δίνει για την Αγάπη του χωρίς να ζητά τίποτε... Άρα και εμείς αν αγαπάμε Τον Χριστό πρέπει να του δώσουμε τον εαυτό μας το ίδιο καθαρό όπως μας έστειλε στην Γη... Οπότε θα πονέσουμε, θα δακρύσουμε και θα κλάψουμε αλλά θα τα καταφέρουμε για την αγάπη μας προς Τον Θεό μας... Αυτό είναι το Τριώδιο, άρχισε η προετοιμασία της καλλιέργειας της ψυχής, ώστε να λάβουμε στο θερισμό τον σπόρο της Αναστάσεως Του... Με την ευχή μου, καλό αγώνα!

- Ο Ανάξιος -

Από την Ενορία Μεγάρχης Τρικάλων